หัวข้อวิทยานิพนธ์ การประเมินเชิงปริมาณทางจุลชีววิทยาของเชื้อ Campylobacter

jejuni ในเนื้อไก่ในจังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย

ผู้เขียน นางสาวชลิตา ใจนนถีย์

ปริญญา สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต (สุขภาพหนึ่งเดียว)

คณะกรรมการที่ปรึกษา ผศ. สพ.ญ. คร. ควงพร พิชผล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ศ. คร. สกี่อต เจ. เวลส์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

เชื้อ Campylobacter jejuni เป็นเชื้อแบคทีเรียก่อ โรคในอาหาร ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของโรคลำไส้ อักเสบทั่วโลก การศึกษานี้ ได้จัดทำขึ้นในช่วงเดือนมิถุนายน ถึง ตุลาคม พ.ศ. 2559 เพื่อหาอัตราการ ปนเปื้อนและปริมาณของเชื้อ C. jejuni ณ จุดต่างๆ ในขั้นตอนการเชือด จากโรงฆ่าไก่หลังบ้านและ โรงฆ่าเชิงพาณิชย์ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการนับโดยตรงและวิธี Multiplex PCR จากตัวอย่าง ลำไส้ใหญ่ส่วนต้นและตัวอย่างซากไก่ทั้งหมด 105 ตัวอย่าง พบว่า การตรวจพบเชื้อ *C. jejuni* ใน ตัวอย่างจากโรงฆ่าหลังบ้านสูงกว่าตัวอย่างจากโรงฆ่าเชิงพาณิชย์ 1.6 เท่า อย่างมีนัยสำคัญ (p<0.05) (90.9% และ 56.9% ตามลำดับ) ความเข้มข้นเฉลี่ยของเชื้อ $\emph{C. jejuni}$ จากโรงฆ่าหลังบ้านสูงกว่าโรงฆ่า เชิงพาณิชย์ ประมาณ 1 log CFU/ml (p<0.05) ปริมาณเชื้อจากตัวอย่างที่เก็บ ณ จุคล้วงเครื่องในของ โรงฆ่าทั้งสองชนิด พบว่า มีปริมาณใกล้เคียงกันที่ประมาณ 3 log CFU/ml ขั้นตอนการล้างซากและ การแช่เย็นเป็นขั้นตอนที่ทำให้เชื้อ C. jejuni ลดจำนวนลง เนื่องจาก ปริมาณของเชื้อลดลงจนอยู่ใน ระดับที่ใกล้เคียงกับปริมาณเชื้อแรกเริ่ม โดยพบว่า ปริมาณของเชื้อ $\emph{C. jejuni}$ จากตัวอย่างที่เก็บจาก ์โรงฆ่าเชิงพาณิชย์มีปริมาณลคลง 0.3 และ 0.9 CFU/ml ตามลำดับ อย่างไม่มีนัยสำคัญ (p>0.05) เมื่อ เปรียบเทียบกับขั้นตอนการล้วงเครื่องใน ในการประชุมเชิงปฏิบัติการได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับจุด ควบคุม และมาตรการการควบคุมการปนเปื้อนที่สามารถปฏิบัติได้ อย่างไรก็ตาม จากความคิดเห็น ของผู้เข้าร่วม การลงทุนในการปรับปรุงโครงสร้างของโรงฆ่า ปัญหาในการสื่อสารกับคนงานต่างชาติ อัตราการลาออกของคนงานรายวันที่สูง และการปนเปื้อนของเชื้อที่ตลาด เป็นอุปสรรคที่สำคัญในการ ผลิตเนื้อไก่ปลอดภัย จากการศึกษา สรุปได้ว่า ขั้นตอนการล้วงเครื่องในเป็นขั้นตอนที่ควรให้ ความสำคัญ และขั้นตอนการล้างซากเป็นขั้นตอนที่ควรปฏิบัติเพิ่มเติมจากขั้นตอนการเชือคไก่ใน

โรงฆ่าหลังบ้าน เพื่อลดปริมาณของเชื้อที่ปนเปื้อนในซาก ควรมีการฝึกทักษะในการทำงานและ สุขอนามัยส่วนบุคคลให้แก่คนงาน นอกจากนี้ ควรเน้นการปฏิบัติที่ดีในระดับตลาด และการรณรงค์ ให้การศึกษาแก่ประชาชน เนื่องจาก มาตรการการควบคุมการปนเปื้อนเชื้อในสายการผลิตในโรงฆ่า เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะกำจัดเชื้อ *C. jejuni* จากซากไก่ และลดความเสี่ยงด้านสุขภาพจากการ ติดเชื้อ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

Thesis Title Microbiological Quantitative Assessment of

Campylobacter jejuni in Chicken Meat in Chiang Mai

Province, Thailand

Author Ms. Chalita Jainonthee

Degree Master of Public Health (One Health)

Advisory Committee Asst. Prof. Dr. Duangporn Pichpol Advisor

Prof. Dr. Scott J. Wells Co-advisor

ABSTRACT

Campylobacter jejuni is a bacterial agent that causes major foodborne enteritis worldwide. The study was conducted from June to October 2016 to determine the contamination rate and level of C. jejuni at each slaughter step in backyard and commercial slaughterhouses in Chiang Mai using the direct counting method and multiplex PCR. From a total of 105 samples collected from cecal content and whole carcasses, the likelihood of detection of *C. jejuni* from backyard plants was significantly 1.6 times higher (p<0.05) from commercial plants (90.9% and 56.9%, respectively). The mean concentration of *C. jejuni* from backyard plants was significantly higher than from commercial plants by approximately one log CFU/ml (p<0.05). Approximate 3 log CFU/ml was observed in both type of slaughterhouses at evisceration step. Washing and chilling were the reduction steps of C. jejuni since counts of the bacteria were decreased to nearly the initial concentration. The results of C. jejuni concentration in samples from commercial slaughterhouses showed 0.3 and 0.9 log CFU/ml non-significantly decreased (p>0.05) after washing and chilling, respectively, when compared to evisceration step. Control points of contamination and practical control measures were raised among stakeholders after discussion in the workshop. However, investment on infrastructure, communication problems, high turnover rate of day labors and hygienic practices at market level were raised as the main obstacles for poultry meat safety production. In conclusion, evisceration was suggested to be a step of concern and carcass washing suggested to be added in the slaughter process of backyard plants in order to reduce the number of *C. jejuni* contaminated in carcasses. Skill training and personal hygiene should be emphasized to slaughterhouse workers. Moreover, good practices at market level and public education campaigns should also be emphasized since control measures applied in the slaughter production line was not sufficient to completely eliminate *C. jejuni* from poultry carcasses and to minimize health risks of *Campylobacter* infection.

